

Lovtidende A

2008

Udgivet den 3. juni 2008

22. maj 2008.

Nr. 433.

Bekendtgørelse af lov om private fællesveje

(Privatvejslov)

Herved bekendtgøres lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 670 af 19. august 1999, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 292 af 28. april 2000, § 3 i lov nr. 172 af 19. marts 2001, § 69 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, § 2 i lov nr. 583 af 24. juni 2005 og § 2 i lov nr. 320 af 30. april 2008.

Afsnit I

Kapitel 1

Definitioner m.v.

Offentlige veje

§ 1. Ved offentlige veje forstås i denne lov de veje, gader, broer og pladser, der er åbne for almindelig færdsel, og som administreres af stat eller kommune i henhold til lov om offentlige veje.

Private fællesveje

§ 2. Ved private fællesveje forstås i denne lov de veje, gader, broer og pladser, der uden at være offentlige, jf. § 1, tjener som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, hvorpå vejen er beliggende, når ejendommene er i særlig eje.

Stk. 2. Ved vejret forstås i denne lov den ret, som den til enhver tid værende ejer af en fast ejendom har over en privat fællesvej, der tjener som færdselsareal for ejendommen. Ved en vejberettiget forstås i denne lov en ejer af en ejendom som nævnt i 1. pkt.

Udlagte private fællesveje

§ 3. Ved udlagte private fællesveje forstås arealer, som er bestemt til fremtidig anvendelse som private fællesveje efter §§ 14, 23 og 24, ved retningsplan efter byggeloven, er fastlagt ved reguleringsplan eller udredningsplan efter byggeloven, er fastlagt endeligt ved byplan eller lokalplan eller fastlagt ved beslutning af en ekspropriationskommission efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, eller som vedkommende kommunale myndighed før lovens ikrafttræden har godkendt til anvendelse som private fællesveje.

Almene veje

§ 4. Ved almene veje forstås de veje, gader, broer og pladser, der er åbne for almenheden, men som ikke administreres af det offentlige i henhold til lov, vedtægt eller deklaration.

Stk. 2. Lovens regler om private fællesveje finder med de fornødne lempelser anvendelse på almene veje.

Private stier

§ 5. Lovens regler om private fællesveje finder med de fornødne lempelser anvendelse på stier, der opfylder betingelserne i §§ 2-4, og som ikke er offentlige i henhold til lov om offentlige veje.

Kapitel 2

Myndigheder

Vejmyndighed

§ 6. Kommunalbestyrelsen er forvaltningsmyndighed (vejmyndighed) for private fællesveje og stier.

Klager

§ 7. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan påklages til transportministeren,¹⁾ for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsers afgørelser om ekspropriation efter § 26 og § 53, stk. 3, kan påklages til transportministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejmyndigheden se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 4. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 5. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

Stk. 6. Afgørelser, der kan påklages efter stk. 1, kan ikke indbringes for domstolene, før denne klageadgang er udnyttet. Søgsmål skal være anlagt inden 6 måneder efter, at klagemyndighedens afgørelse er meddelt.

Taksationsmyndigheder

§ 8. Erstatningsfastsættelse efter denne lov foretages i mangel af mindelig overenskomst af taksationsmyndighederne

efter lov om offentlige veje. Disse myndigheder afgør endvidere spørgsmål om overtagelse af ejendomme, jf. § 37, stk. 3, om nedlæggelse eller omlægning af veje, jf. § 54, stk. 3, og om bortfald af servitutforpligtelser, jf. § 66, stk. 1.

Stk. 2. Om sagernes behandling af taksationsmyndighederne og erstatningens fastsættelse og udbetaling m.v. finder §§ 51-56 og 59-67 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

Meddelelse af undtagelser

§ 9. Undtagelse fra loven eller fra forskrifter udfærdiget i medfør af denne kan gøres, når vægtige grunde taler derfor og det skønnes foreneligt med de hensyn, der ligger til grund for de pågældende bestemmelser.

Stk. 2. Undtagelser meddeles af transportministeren efter indhentet udtalelse fra vedkommende vejmyndighed.

Stk. 3. Transportministeren kan bemyndige vedkommende vejmyndighed til at gøre undtagelser fra loven.

§ 10. Transportministeren kan bemyndige Vejdirektoratet eller en anden under Transportministeriet oprettet styrelse til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for transportministeren.

Kapitel 3 (Ophævet)

§§ 11 og 12. (Ophævet).

Kapitel 4

Lovens anvendelsesområde

§ 13. I områder, der er byzone, jf. lov om planlægning, samt i Københavns Kommune finder reglerne i nærværende lovs afsnit I, III og IV anvendelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at reglerne i denne lovs afsnit I, III og IV endvidere skal finde anvendelse i andre stedligt begrænsede områder.

Stk. 3. I områder, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, finder reglerne i afsnit I, II og IV anvendelse.

Stk. 4. Private fællesveje, der er beliggende i områder omfattet af stk. 1 og 2, men som udelukkende tjener til brug for landbrug, skovbrug og fiskeri, er omfattet af bestemmelserne om vejudlæg i afsnit III og i øvrigt af reglerne i § 14, stk. 5, og §§ 15-20, medmindre andet bestemmes af vejmyndigheden.

Stk. 5. Beslutninger efter stk. 2 og stk. 4 er først gyldige, når de på vejmyndighedens foranledning har været offentlig bekendtgjort i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse.

Stk. 6. I områder, der er omfattet af stk. 1 og 2, kan vejmyndigheden bestemme, at en vej, der ikke er omfattet af §§ 1, 2 og 4, men som indgår i det almindelige vejnet, som er mindst 40 meter lang og som tjener som færdselsareal for mere end 7 erhvervsvirksomheder, 7 parcel- eller sommerhuse eller for

mere end 12 beboelseslejligheder, skal istandsættes og vedligeholdes af vejejerer efter reglerne i denne lovs kapitel 10.

Afsnit II

Private fællesveje på landet

Kapitel 5

Vejudlæg m.v.

§ 14. Nye private fællesveje må ikke udlægges, anlægges eller tages i brug, før vejudlægget er godkendt af vejmyndigheden.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke private fællesveje, der

- 1) udelukkende skal tjene til brug for landbrug, skovbrug eller fiskeri eller
- 2) er fastlagt ved retningsplan i henhold til den hidtidige byggelovgivning eller ved bestemmelse af en ekspropriationskommission, der er nedsat efter reglerne i loven om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, eller
- 3) fastlægges endeligt ved lokalplan.

Stk. 3. Godkendelse af vejudlæg efter stk. 1 meddeles, såfremt udlægget sker på en måde, der er forsvarlig i færdselsmæssig og teknisk henseende, og som giver mulighed for tilvejebringelse af hensigtsmæssige parceller.

Stk. 4. Private fællesveje, der efter stk. 2, nr. 1, er udlagt uden godkendelse, må ikke uden vejmyndighedens godkendelse overgå til anden færdselsmæssig benyttelse. Som betingelse for godkendelse kan vejmyndigheden kræve foretaget ændring af vejenes længde- og tværprofil.

Stk. 5. Private fællesveje kan nedlægges eller omlægges efter reglerne i kapitel 9.

Kapitel 6

Istandsættelse og vedligeholdelse

Vejsyn

§ 15. Såfremt en vejberettiget gør gældende, at vejen ikke holdes i en stand, der er god og forsvarlig i forhold til færdselsart og omfang, og at eksisterende bestemmelser om vejens vedligeholdelse m.v. er utilstrækkelige til dette formål, kan den vejberettigede forlange, at vejmyndigheden afholder vejsyn. Såfremt der inden for de sidste 24 måneder er truffet beslutning om vejens vedligeholdelse m.v., kan der dog ikke kræves nyt vejsyn.

Stk. 2. Vejmyndigheden er til enhver tid berettiget til at afholde vejsyn.

Stk. 3. Såfremt en vejberettiget alene gør gældende, at tidligere fastsatte bestemmelser om fordeling af arbejdet mellem de vejberettigede efter brug af vejen, jf. § 17, skal ændres, kan vejmyndigheden tage stilling til spørgsmålet uden afholdelse af vejsyn. Finder vejmyndigheden, at den fastsatte fordeling skal ændres, udarbejdes forslag til en ny fordeling af fremtidige arbejder på vejen. Enhver, der berøres af vejmyndighedens forslag, skal have meddelelse om dette. I meddelelsen fastsættes en frist på mindst 3 uger til over for vejmyndigheden at fremsætte indsigelser og ændringsforslag. Endelig beslutning kan først træffes efter fristens udløb. Meddelelse om den endelige beslutning sendes til de berørte grundejere.

Stk. 4. Indkaldelse til vejsyn foretages af vejmyndigheden med mindst 2 ugers varsel ved offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse. Med samme varsel indkaldes så vidt muligt enhver, der er vejberettiget til vejen, eller som i henhold til særlig overenskomst eller anden bestemmelse skønnes at kunne inddrages under istandsættelses- og vedligeholdelsespligten.

Istandsættelsens eller vedligeholdelsens omfang

§ 16. Ved vejsynet gives der de fremmødte adgang til at udtale sig. Over det ved vejsynet passerende føres en protokol.

Stk. 2. Snarest muligt efter forhandlingens afslutning træffer vejmyndigheden beslutning, jf. dog §§ 19 og 20. Beslutningen kundgøres som nævnt i § 15, stk. 4, og meddeles samtidig så vidt muligt til enhver, der bliver berørt af beslutningen.

Stk. 3. Hvis der konstateres mangler ved vejen, skal beslutningen indeholde bestemmelser om,

- 1) i hvilket omfang og på hvilken måde manglerne skal udbedres,
- 2) hvorvidt vejen skal istandsættes, således at der sker en forbedring af denne,
- 3) hvorledes vejen fremtidig skal vedligeholdes,
- 4) hvem der skal udføre den påbudte istandsættelse eller vedligeholdelse, hvilken andel hver enkelt skal lade udføre, og hvornår arbejdet skal være afsluttet,
- 5) fordeling af udgifterne ved vejsynet,
- 6) et skøn over omkostningerne ved vejarbejdet, såfremt vejmyndigheden påtager sig udførelsen af arbejdet.

Fordelingen af arbejdet

§ 17. Såfremt der ikke foreligger særlige overenskomster eller andre bestemmelser om fordelingen af de efter § 16, stk. 3, påbudte arbejder, skal disse fordeles mellem de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen.

§ 18. Hvis nogen af de vedligeholdelsespligtige under vejsynet gør gældende, at manglerne ved vejen i overvejende grad skyldes uvedkommende færdsel, og fremsætter krav om, at der gennemføres helt eller delvis forbud mod sådan færdsel, kan han forlange, at vejsynet udsættes i indtil 6 måneder. Hvis der herefter ved vejsynets genoptagelse lovligt er gennemført helt eller delvis forbud mod uvedkommende færdsel, kan vejmyndighedens beslutning ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at bringe vejen i en stand, der er forsvarlig under hensyn til den nu tilladte færdsel. Er forbud ikke gennemført, træffes beslutningen på grundlag af den faktiske færdsel ad vejen.

§ 19. Hvis der under et vejsyn ikke er enighed om gyldigheden og forståelsen af særlige overenskomster eller andre privatretlige bestemmelser om fordelingen af vedligeholdelsesbyrden, eller om at disse spørgsmål afgøres af vejmyndigheden, skal denne opfordre de grundejere, der under henvisning til sådanne bestemmelser påstår sig helt eller delvis fritaget for vedligeholdelsespligten, til at indbringe spørgsmålet for domstolene. Samtidig udsættes vejsynet, indtil endelig dom er afsagt, jf. dog § 20, stk. 2.

Stk. 2. Hvis retssag ikke er anlagt inden 6 uger efter udsættelse af vejsynet, genoptages dette, og beslutning træffes uden hensyn til de privatretlige forhold.

Vejmyndighedens udførelse af arbejdet

§ 20. Efter begæring af vedligeholdelsespligtige grundejere, der repræsenterer mindst to tredjedele af den samlede værdi af de ydelser til vejens istandsættelse og vedligeholdelse, der er pålagt efter § 16, stk. 3, kan kommunen påtage sig udførelsen af istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejdet mod vederlag fra samtlige vedligeholdelsespligtige. Vejmyndigheden kan tillade, at bestemmelserne i § 62, stk. 4, finder anvendelse på sådanne arbejder.

Stk. 2. Såfremt vejsyn udsættes i medfør af § 19, stk. 1, og retssag anlægges inden 6 uger herefter, kan vejmyndigheden genoptage vejsynet og træffe beslutning om, hvorledes vejen skal istandsættes eller vedligeholdes og om, at arbejdet foreløbig helt eller delvis skal udføres ved kommunens foranstaltning mod vederlag fra de vedligeholdelsespligtige. Fordelingen af udgifterne udsættes, til endelig dom er afsagt.

Stk. 3. Hvis de i § 16, stk. 3, nævnte arbejder ikke udføres rettidigt eller ikke udføres på en efter vejmyndighedens skøn tilfredsstillende måde, skal vejmyndigheden, når færdselsmæssige hensyn gør det påkrævet, foranledige, at det manglende arbejde udføres ved kommunens foranstaltning for de vedligeholdelsespligtiges regning.

Afsnit III

Private fællesveje i byer og bymæssige områder

Kapitel 7

Udlæg og anlæg af private fællesveje

Vejfortegnelse

§ 21. Vejmyndigheden udfærdiger en fortegnelse over private fællesveje og udlagte private fællesveje. Transportministeren kan fastsætte regler for udarbejdelse og offentliggørelse af vejfortegnelser.

§ 22. (Ophævet).

Vejudlæg

§ 23. Udlæg af en privat fællesvej foretages af ejerne af de ejendomme, over hvilke vejen skal føres.

Stk. 2. I forbindelse med udlæg af en privat fællesvej efter stk. 1 kan vejmyndigheden bestemme, at der tillige skal ske udlæg af sådan vej på tilgrænsende eller nærliggende ejendomme, og at en tidligere udlagt privat fællesvej skal udlægges i større bredde og med ændret retning og tværprofil.

Stk. 3. I særlige tilfælde kan vejmyndigheden selv foretage udlæg af en privat fællesvej og ændring af en tidligere udlagt privat fællesvej.

§ 24. Inden en ny privat fællesvej udlægges, skal skitseprojekt, der angiver vejens retning, bredde og længdeprofil samt dens tilslutning til andre veje, godkendes af vejmyndigheden.

Stk. 2. Ved godkendelsen skal vejmyndigheden navnlig påse,

- 1) at udlægget er i overensstemmelse med foreliggende byplanmæssige dispositioner,
- 2) at vejen på hensigtsmæssig måde indgår i det øvrige system af offentlige veje og private fællesveje, idet skitseprojektet udformes under hensyntagen til vejens klasse således, at der i fornødent omfang sondres mellem gennemfartsveje og lokale veje,
- 3) at hensigtsmæssige vejforhold og parcellerformer kan tilvejebringes såvel på den pågældende ejendom som på de omliggende arealer,
- 4) at der sikres de fornødne arealer til holdende og parkerede motorkøretøjer,
- 5) at antallet af sidevejsindmundinger i veje med gennemgående færdsel indskrænkes mest muligt,
- 6) at udstykkede parcellers direkte adgang til sådanne veje ligeledes indskrænkes mest muligt,
- 7) at vandafledning og fremførelse af forsyningsledninger kan foregå på hensigtsmæssig måde, samt
- 8) at der om fornødent ved servitut sikres oversigt over vejssving og vejkryds på den udlagte vej eller ved vejens tilslutning til bestående veje.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte almindelige regler og normer for anlæg, udvidelse og ombygning af private fællesveje, herunder for vejenes forhold til omgivelserne og for sådanne forhold, som i øvrigt er af betydning for vejenes ensartethed og trafikssikkerhed.

§ 25. Nye veje kan af vejmyndigheden kræves udlagt med en bredde på indtil 18 m. Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser kan kræve nye veje udlagt med en bredde på indtil 20 m.

Stk. 2. Såfremt tilstedeværende bebyggelse langs en vej eller en strækning af en vej, der udlægges, bevirker, at der ikke i medfør af byggelovgivningen kan sikres fornødne holde- og parkeringsarealer på de tilgrænsende grunde, kan vejmyndigheden ud over de i stk. 1 nævnte vejbredder kræve udlagt holdearealer med en bredde på indtil 6 m eller et hertil svarende areal til parkeringsplads.

Stk. 3. Ved blinde veje, samt hvor forholdene i øvrigt gør det ønskeligt, kan vejmyndigheden kræve udlagt areal til passende vendepladser.

§ 26. I forbindelse med vejudlæg kan vejmyndigheden ved ekspropriation pålægge ejendomme, der ikke ejes af den eller de grundejere, der foretager vejudlægget, servitut om fri oversigt som nævnt i § 24, stk. 2, nr. 8. Hvis vejmyndigheden selv foretager vejudlægget, kan den ligeledes ved ekspropriation pålægge sådan servitut.

Stk. 2. I forbindelse med udstykning m.v., jf. § 29, stk. 1, kan vejmyndigheden til sikring af oversigtsforholdene som nævnt i § 29, stk. 2, ved ekspropriation pålægge ejendomme, der ikke ejes af den eller de grundejere, som foretager udstykningen m.v., servitut om fri oversigt.

Stk. 3. Ekspropriation efter stk. 1 og 2 sker i overensstemmelse med reglerne i kapitel 5 i lov om offentlige veje.

Stk. 4. Servitutpålæg, der gennemføres ved ekspropriation, må ikke iværksættes før klagefristens udløb, jf. § 7, stk. 3, medmindre dette er tiltrådt af de berørte ejere og brugere.

§ 27. I forbindelse med skitseprojektets godkendelse kan vejmyndigheden efter forhandling med politiet træffe bestemmelse om færdselsregulering eller færdselsindskrænkning, der skal gennemføres ved vejens anlæg.

§ 28. I forbindelse med vejudlægget udlægges hjørnearealer efter reglerne i lov om offentlige veje §§ 39 og 40 samt de til vejens anlæg fornødne skråningsarealer, jf. § 35, stk. 2. Vejmyndigheden kan bestemme, at skråningsarealerne skal forblive under de tilstødende ejendomme.

Udstykning m.v.

§ 29. Udstykning, matrikulering eller arealoverførsel må kun foretages, såfremt enhver af de derved fremkommende parceller enten lovligt har direkte adgang til en offentlig vej eller med vejmyndighedens godkendelse har adgang til en anlagt eller udlagt privat fællesvej.

Stk. 2. Vil de fremkommende parceller få adgang til en privat fællesvej, hvis udlæg ikke er godkendt af vejmyndigheden, kan denne som betingelse for sin godkendelse efter stk. 1 forlange, at der foretages sådanne ændringer ved vejens længde- og tværprofil og udstyr og ved oversigtsforholdene ved vejens tilslutning til andre veje, som arten og omfanget af den forventede fremtidige færdsel ad vejen begrundes. Det samme gælder, hvis udlægget af vejen er godkendt af vejmyndigheden, men der ved godkendelsen er forudsat en mere begrænset færdsel end den, der nu kan forventes.

Stk. 3. Som betingelse for godkendelse efter stk. 1 kan vejmyndigheden endvidere forlange, at der i forbindelse med udstykningen m.v. udlægges eller anlægges nye private fællesveje ikke blot på den ejendom, der agtes udstykket, men også på tilgrænsende eller nærliggende ejendomme.

Stk. 4. Ved afgørelser efter stk. 1 om udstykning m.v. til private fællesveje og stier skal vejmyndigheden påse, at der foreligger de fornødne tilladelser efter kapitel 6 i lov om offentlige veje til benyttelse af bestående overkørsler og overgange, herunder vej- og stitilslutninger til offentlig vej. Sker udstykningen med adgang til en udlagt privat fællesvej eller sti, skal vejmyndigheden endvidere påse, at der foreligger fornøden tilladelse efter kapitel 6 i lov om offentlige veje til udførelse af tilslutning fra vejen eller stien til offentlig vej.

§ 30. (Ophævet).

Fremlæggelse af projekt

§ 31. Før et forslag til udlæg af en privat fællesvej godkendes efter § 24, stk. 1, eller vejmyndigheden træffer beslutning om udlæg af en privat fællesvej efter § 23, stk. 2 eller 3, skal projektet fremlægges til almindeligt eftersyn i mindst 3 uger på kommunekontoret eller på andet for beboerne bekvemt sted. Om fremlæggelsen skal der ske forudgående offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse. I kundgørelsen skal der angives en frist på mindst 6 uger fra kundgørelsens dato for fremsættelse af indsigelser og ændringsforslag. Samtidig med fremlæggelsen skal endvidere kundgørelsens tekst tilsendes så vidt muligt samtlige grundejere, der berøres af projektet, og hvis rettigheder fremgår af tingbogen.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt vejmyndigheden skønner, at vejudlægget udelukkende har betydning for de ejendomme, der er omfattet af vejudlægget.

Stk. 3. Vedrører beslutningen efter stk. 2 et påtænkt vejudlæg efter § 23, stk. 2 og 3, skal vejmyndigheden, senest 3 uger før der træffes beslutning om udlæggets gennemførelse, give meddelelse om den påtænkte beslutning til enhver grundejer, som direkte berøres af beslutningen, og hvis adkomst fremgår af tingbogen. Når der er truffet endelig beslutning om nævnte vejudlæg, skal vejmyndigheden give meddelelse herom til samme grundejere.

Stk. 4. Såfremt vejmyndigheden beslutter at foretage væsentlige ændringer i det tidligere fremlagte projekt, foretages fornyet fremlæggelse m.v. efter reglerne i stk. 1.

Virkning af fremlæggelse

§ 32. Når den i § 31 omtalte kundgørelse har fundet sted, må indtil videre intet areal, der er omfattet af kundgørelsen, uden vejmyndighedens tilladelse bebygges eller på anden måde anvendes i strid med projektet, jf. § 35.

§ 33. (Ophævet).

Offentlig kundgørelse m.v.

§ 34. Offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse skal ske om

- 1) udfærdigelse af vejfortegnelsen efter § 21, og
- 2) godkendelse eller vedtagelse af udlæg af private fællesveje, jf. §§ 23 og 28.

Stk. 2. Meddelelse om de i stk. 1 nævnte afgørelser skal gives til bygningsmyndigheden.

Stk. 3. De efter stk. 1 kundgjorte afgørelser skal respekteres såvel af ejendommenes ejere og brugere som panthavere og andre indehavere af rettigheder over ejendomme, uanset hvornår deres rettigheder er erhvervet.

Stk. 4. Når de i § 7 fastsatte klagefrister er udløbet og eventuelle klager afgjort, drager vejmyndigheden omsorg for tinglysning af beslutninger om udlæg af private fællesveje og pålæg af servitutter m.v.

Stk. 5. Udgifterne til tinglysning, offentlig kundgørelse m.m. afholdes af vedkommende kommune. Er udgifterne foranlediget ved udlæg af private fællesveje i henhold til § 23, stk. 1, kan de kræves refunderet af vedkommende grundejere. Såfremt udgifterne herefter skal fordeles mellem ejerne af flere til vejen grænsende ejendomme, finder reglerne i § 62 tilsvarende anvendelse.

Retsvirkning af udlæg

§ 35. På arealer, der er optaget på vejfortegnelsen som udlagte vejarealer, herunder hjørnearealer, må der ikke opføres ny bebyggelse, herunder ved tilbygning eller ved genopførelse af nedbrændt eller nedreven bebyggelse, ligesom der ikke må foretages væsentlige forandringer i eksisterende bebyggelse. På sådanne arealer må heller ikke indrettes sportspladser, kirkegårde, tankanlæg, grusgrave eller andre anlæg af blivende art.

Stk. 2. Såfremt en bebyggelse m.v. ikke opføres med jordlinjen i fremtidig vejhøjde, må den ikke uden vejmyndighe-

dens samtykke opføres i vejlinjen, men skal rykkes så meget længere tilbage, som svarer til 1,5 gange højdeforskellen, foruden den fornødne bredde til passage, mindst 1 m.

Stk. 3. På arealer, der er optaget på vejfortegnelsen som udlagte vejarealer, herunder hjørnearealer, samt på fremtidige skråningsarealer for udlagte veje må der ikke uden vejmyndighedens tilladelse anbringes beplantning, hegn eller foretages andre foranstaltninger af varig karakter.

§ 36. Vejmyndigheden skal på ejerens anmodning oplyse denne om beliggenheden af udlagte vejarealer på hans ejendom samt om den fremtidige vejhøjde.

Stk. 2. Den som på en ejendom, der er omfattet af en bestemmelse som nævnt i § 34, stk. 1, vil påbegynde et byggearbejde, som efter byggeloven ikke kræver byggetilladelse, skal forinden hos vejmyndigheden indhente oplysning om, hvorvidt arbejdets udførelse vil være i strid med den pågældende bestemmelse.

Overtagelse

§ 37. Såfremt udlæg eller ændring af privat fællesvej efter § 23, stk. 2 og 3, bevirker, at ejeren af et areal afskæres fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende eller omliggende arealer, kan ejeren begære arealet overtaget helt eller delvis af vejmyndigheden mod erstatning.

Stk. 2. Begæringen om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået underretning om foranstaltningerne, eller hvis klage er indgivet, inden 6 måneder efter, at endelig afgørelse af klagen er meddelt ejeren. Når særlige grunde foreligger, kan vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.

Stk. 3. Afslår vejmyndigheden ejerens begæring eller opnås der ikke enighed om erstatningens størrelse, henvises sagen til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 8. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens begæring skal imødekommes, og fastsætter erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 51 i lov om offentlige veje.

§ 38. (Ophævet).

Vejanlæg efter krav fra vejmyndigheden

§ 39. Af hensyn til udbygning af det samlede vejnet inden for et område bestemmer vejmyndigheden, i hvilket omfang og til hvilket tidspunkt en udlagt privat fællesvej, der er optaget på vejfortegnelsen, skal anlægges som privat fællesvej.

Stk. 2. Med hensyn til gennemførelse af et vejanlæg efter stk. 1 og fordeling af udgifterne hertil finder reglerne i kapitel 10 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Reglerne i lov om offentlige veje § 45 om forarbejder og undersøgelser finder tilsvarende anvendelse forud for anlæg af private fællesveje.

Erstatning

§ 40. Arealer, der er udlagt som privat fællesvej efter § 23, stk. 1, eller ved retningsplan efter den hidtidige bygningslovgivning eller i henhold til en med kommunens godkendelse

derom pålagt deklaration, kan kræves stillet til rådighed for vejanlægget uden erstatning.

Stk. 2. Når vejens anlæg i disse tilfælde sker efter påbud fra vejmyndigheden efter § 39, kan ejeren dog forlange erstatning for nedrivning af bygninger, fjernelse af anlæg af blivende art, tab af hegn, beplantning og afgrøder samt for ulemper i øvrigt, såfremt bygninger m.v. er lovligt anbragt.

Stk. 3. Arealer, der

- 1) af vejmyndigheden er udlagt som privat fællesvej efter § 23, stk. 2 og 3,
- 2) alene ved byplan eller lokalplan er fastlagt som vej, kan kun kræves afgivet til vejanlægget mod erstatning, herunder for bygninger, andre anlæg af blivende art, hegn, beplantning, afgrøder samt ulemper m.v. af den i stk. 2 angivne art.

Stk. 4. Ved erstatningens fastsættelse bliver heri at afkorte den forøgelse af værdi, som den tilbageblivende ejendom skønnes at opnå. Som følge heraf kan erstatningen helt bortfalde, når den af vejmyndigheden påtænkte foranstaltning skønnes at ville medføre større fordel for ejeren end det tab, der påføres ham ved foranstaltningen.

Stk. 5. I mangel af mindelig overenskomst med vejmyndigheden fastsættes erstatningen i de i stk. 2 og 3 angivne tilfælde af taksationsmyndighederne.

Anlæg og ibrugtagning af vej

§ 41. En privat fællesvej eller en strækning heraf må ikke anlægges eller tages i brug som færdselsareal, før vejudlægget er godkendt efter § 24 eller efter de i § 43 omhandlede regler. Vejmyndigheden skal endvidere have godkendt detailprojekt for vejanlægget, herunder længde- og tværprofil, befæstelse og afvanding m.v.

Stk. 2. Når forholdene taler derfor, kan vejmyndigheden tillade, at vejen midlertidigt anlægges efter et af vejmyndigheden godkendt foreløbigt detailprojekt.

Fordeling af anlægsudgifter

§ 42. Med hensyn til fordelingen af udgifterne ved anlægget af en privat fællesvej og betalingen af grundejernes andele heraf samt til adgangen til at opnå lån af kommunen eller lån mod kommunegaranti til sådanne arbejder finder reglerne i § 57, stk. 4, og §§ 59 og 62 anvendelse. Anmodning om fordeling af udgifterne skal fremsættes over for vejmyndigheden, før arbejdet påbegyndes, og arbejdet må herefter først påbegyndes, når endelig beslutning foreligger.

Vejudlæg efter anden lovgivning

§ 43. Reglerne i §§ 23-29, jf. §§ 31-34, finder ikke anvendelse, når private fællesveje

- 1) fastlægges endeligt ved lokalplan eller
- 2) fastlægges ved beslutning af en ekspropriationskommission efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. I de tilfælde, der er omtalt i stk. 1, skal vejudlægget optages i vejfortegnelsen.

Udskillelse af vejareal i matriklen

§ 43 a. I København kan anlagt privat fællesvej afskrives eller udskilles i matriklen. Eventuelle private rettigheder over

arealet kan efter begæring sikres ved optagelse i vejfortegnelsen, jf. § 21.

Kapitel 8

Forskellig råden over private fællesveje

Forandringer, færdselsregulering m.v.

§ 44. Med fornødent samtykke fra politiet, jf. færdselslovens §§ 92, 92 a og 100, kan vejmyndigheden lade foretage forandringer ved en privat fællesvejs indretning eller anlæg og foretage hel eller delvis afspærring af vejen for gennemgående trafik samt foretage andre færdselsmæssige foranstaltninger med henblik på at begrænse færdslen på vejen. Udgifterne herved afholdes af vejmyndigheden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Gennemføres de forandringer og foranstaltninger, der er omtalt i stk. 1, for at forbedre det trafikale miljø på vejen, f.eks. ved etablering af opholds- og legeområder eller stillevejsområder, finder reglerne i §§ 57-62 om afholdelse af udgifterne og arbejdernes gennemførelse m.v. tilsvarende anvendelse, for så vidt der ikke er truffet anden aftale om projektets finansiering og gennemførelse.

Stk. 3. Forandringer og foranstaltninger som nævnt i stk. 1 må ikke iværksættes uden vejmyndighedens og politiets samtykke.

Belysning

§ 45. Vejmyndigheden kan bestemme, at private fællesveje og arealer, herunder gårdarealer, der benyttes som offentligt tilgængelige færdselsveje, skal holdes belyst af ejerne af de tilgrænsende ejendomme eller af vedkommende arealer.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan endvidere bestemme, at belysningen skal udføres ved vejmyndighedens foranstaltning, men for grundejernes regning.

Stk. 3. Med hensyn til fordeling af udgifterne til nyanlæg, til forbedring af eksisterende anlæg og til driften og med hensyn til vejmyndighedens udførelse af arbejdet finder reglerne i §§ 57-62 tilsvarende anvendelse.

§ 46. Bestemmelserne i lov om offentlige veje i kapitel 11 om fremspringende bygningsdele og tankanlæg og i kapitel 12 om vejskilte og færdselstavler m.v. og hegn mod vej finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje.

Beplantning

§ 47. På private fællesveje må træer og anden beplantning kun plantes med vejmyndighedens samtykke. Når vejens istandsættelse eller hensynet til færdslen gør det nødvendigt, kan vejmyndigheden kræve træer og anden beplantning på eller over disse veje fjernet, nedskåret, opstammet eller studset. Hvis vejmyndighedens krav ikke efterkommes inden for en fastsat frist, kan vejmyndigheden lade arbejdet udføre ved sin foranstaltning på grundejernes bekostning. Med hensyn til fordelingen mellem grundejerne af udgifterne ved en af vejmyndigheden krævet fjernelse af træer og anden beplantning og med hensyn til kommunens udførelse af arbejdet finder reglerne i §§ 57-62 tilsvarende anvendelse.

Overkørsler og overgange

§ 48. Bestemmelserne i kapitel 6 i lov om offentlige veje om etablering og benyttelse af overkørsler og overgange, herunder vej- og stitilslutninger, finder tilsvarende anvendelse ved private fællesveje, således at de beføjelser, der er tillagt vejbestyrelsen, her udøves af vejmyndigheden.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan kun meddeles, hvis også fornøden tilladelse foreligger efter lov om offentlige veje.

Stk. 3. Såfremt vejmyndigheden nægter ejeren af et areal tilladelse til etablering af en ny adgang eller ændret benyttelse af en bestående adgang i henhold til stk. 1, og ejeren derved afskæres fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til arealets beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende eller omliggende arealer, kan ejeren begære arealet overtaget helt eller delvis af vejmyndigheden mod erstatning, medmindre vejmyndigheden kan anvise anden fornøden adgang til arealet. I mangel af mindelig overenskomst med vejmyndigheden træffes afgørelse efter denne bestemmelse af taksationsmyndighederne. Begæringen om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået underretning om vejmyndighedens beslutning, eller hvis klage er indgivet, inden 6 måneder efter, at endelig afgørelse af klagen er meddelt ejeren.

Særlig brug af vejareal

§ 49. Uden samtykke fra vejmyndigheden må arealer af private fællesveje ikke anvendes til

- 1) varig eller midlertidig anbringelse af affald, materiel, materialer, løsøregenstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, hegn eller lignende,
- 2) anbringelse af køretøjer med henblik på salg eller udlejning uden fører og
- 3) anbringelse af køretøjer i forbindelse med reparation, påfyldning af drivmidler, rengøring eller lignende, når dette sker som led i en erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 forudsætter, for så vidt angår anvendelse, der indvirker på vejens hidtidige karakter eller på færdselsforholdene, samtykke fra grundejerne og meddeles efter forhandling med politiet.

Stk. 3. Såfremt nogen uden tilladelse anbringer genstande m.v., der er nævnt i stk. 1, og den pågældende ikke efterkommer et påbud om at fjerne disse, er vejmyndigheden berettiget til for den pågældendes regning at fjerne det anbragte. Er det anbragte til ulempe for færdslen, er vejmyndigheden og i påtrængende tilfælde politiet berettiget til uden forudgående påbud at fjerne det anbragte for den pågældendes regning.

Stk. 4. Ved byggeri, udgravning og opfyldning på og ved private fællesveje finder reglerne i lov om offentlige veje § 101 tilsvarende anvendelse.

§ 50. Nedlægning eller omlægning af underjordiske ledninger i private fællesveje samt anbringelse eller flytning af stangrækker, lysstandere og lignende på sådanne veje må kun foretages med vejmyndighedens godkendelse, medmindre andet følger af særlig lovgivning.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og § 49, stk. 4, kan ejeren af en ledning lade udføre uopsættelige reparationer af

ledningen, men skal snarest foretage anmeldelse herom til vejmyndigheden.

Stk. 3. Grundejerne kan ikke modsætte sig udførelsen af foranstaltninger eller arbejder, der er godkendt i henhold til stk. 1 eller godkendt eller krævet af vejmyndigheden i henhold til § 49, stk. 4.

Ledninger og opgravninger

§ 51. Vejmyndigheden kan tillade, at ledninger, kabler eller lignende anlæg anbringes i eller over udlagte private fællesveje.

Stk. 2. Tilladelse i henhold til stk. 1 betinges af, at ledningsejeren yder vedkommende grundejere erstatning for eventuel skade ved ledningsanlæggets anbringelse og tilstedeværelse og ved eftersyn og istandsættelse af dette.

Stk. 3. Grundejerne har pligt til at give fornøden adgang til anbringelse, eftersyn og istandsættelse af anlæggene.

§ 52. Arbejder på ledninger i eller over private fællesveje og udlagte private fællesveje, herunder nødvendig flytning af ledninger m.v. i forbindelse med vejens anlæg, regulering eller omlægning, bekostes af vedkommende ledningsejer, medmindre andet er særligt bestemt ved overenskomst eller kendelse afsagt af en ekspropriationskommission nedsat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom eller afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jf. § 40.

Stk. 2. Arbejder på ledninger i eller over private fællesveje udføres af vedkommende ledningsejer, medmindre andet særligt er bestemt. Vejmyndigheden kan dog kræve selv at udføre vejarbejder i forbindelse med ledningsarbejder,

- 1) hvor der er behov for at koordinere ledningsarbejdet med andre arbejder på vejarealet,
- 2) hvor ledningsejeren ikke overholder vilkår stillet i medfør af § 51, eller
- 3) hvor hensyn af tilsvarende vægt gør sig gældende.

Stk. 3. Tvistigheder mellem en vejmyndighed og et forsyningsselskab vedrørende ledninger i og over vejareal, jf. stk. 1, § 49, stk. 4, og §§ 50 og 51, afgøres af transportministeren.

Kapitel 9

Nedlæggelse af private fællesveje

§ 53. Vejmyndigheden skal tage stilling til spørgsmålet om nedlæggelse eller omlægning af en privat fællesvej, såfremt der fremsættes anmodning herom fra en grundejer, der har den fornødne interesse i spørgsmålet. Vejmyndigheden kan af egen drift tage stilling til det nævnte spørgsmål.

Stk. 2. Vejen skal helt eller delvis opretholdes som privat fællesvej, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen.

Stk. 3. Beslutning om omlægning af en privat fællesvej eller fremskaffelse af anden vejadgang i forbindelse med nedlæggelse af privat fællesvej kan gennemføres ved ekspropriation efter reglerne i lov om offentlige veje, kapitel 5, i områder omfattet af reglerne i afsnit III tillige ved vejudlæg.

Stk. 4. Foranstaltninger, der gennemføres ved ekspropriation, må ikke iværksættes før klagefristens udløb, jf. § 7, stk. 3, medmindre dette er tiltrådt af de berørte ejere og brugere.

§ 54. En beslutning om, at vejen eller dele af denne agtes nedlagt eller omlagt, skal meddeles i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse. Beslutningen skal samtidig meddeles til

- 1) ejere af ejendomme, der grænser til vejen, eller som har tinglyst vejret til vejen,
- 2) ejere af andre ejendomme, som må antages at have vejret til vejen, og
- 3) så vidt muligt ejere af de arealer, der hører til vejen.

Stk. 2. I meddelelserne skal der gives de vejberettigede en frist på ikke under 8 uger til at fremkomme med indsigelser mod beslutningen. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af § 53, stk. 2, § 54, stk. 3, og §§ 55 og 56.

Stk. 3. Såfremt vejmyndigheden afviser en indsigelse efter stk. 2 om, at vejen skal opretholdes i medfør af § 53, stk. 2, kan afgørelsen kræves indbragt for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i lov om offentlige veje, §§ 57 og 58, inden 8 uger efter at afgørelsen er meddelt de pågældende.

§ 55. Hvis vejmyndigheden ikke selv har rejst spørgsmål om vejens nedlæggelse eller omlægning, kan vejmyndigheden fordele udgifterne ved sagens behandling, herunder udgifterne til notering i matriklen og berigtigelse af tingbogen, jf. § 56, stk. 2, mellem de grundejere, der er interesseret i nedlæggelsen eller omlægningen. I omkostningerne fradrages beløb, der måtte fremkomme ved afhændelse af arealer i henhold til § 56, stk. 1.

Stk. 2. Hvis vejmyndigheden ikke selv har rejst spørgsmålet om vejens nedlæggelse, skal taksationsmyndighederne træffe beslutning om fordeling af de udgifter ved taksationsforretningerne, som det i medfør af § 59, stk. 1, og § 62, stk. 2, i lov om offentlige veje påhviler vejbestyrelsen at udrede. Udgifterne kan pålægges såvel de grundejere, der har interesse i sagen, som vejmyndigheden. Taksationsmyndigheden skal herved særlig lægge vægt på, om det har været rimeligt at kræve sagen forelagt for taksationsmyndighederne.

§ 56. Såfremt vejen besluttet nedlagt, og ingen kan godtgøre sin ret til vejarealet, skal dette, delt efter vejens midtlinje, tilbydes ejerne af de til vejen grænsende ejendomme mod betaling af de med arealets frigørelse forbundne omkostninger. Hvis en grundejer ikke modtager et sådant tilbud, kan vejmyndigheden frit råde over det areal, der er tilbudt den pågældende. Vejmyndigheden kan i særlige tilfælde tilpligte ejeren af en tilgrænsende ejendom at overtage et aflagt vejareal.

Stk. 2. Vejmyndigheden sørger for, at omlægning, udlæg eller nedlæggelse af private fællesveje i henhold til beslutningen noteres i matriklen og berigtiges i tingbogen.

Kapitel 10

Istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje

Grundejernes forpligtelser

§ 57. Det påhviler ejerne af de til en privat fællesvej grænsende ejendomme at holde vejen i en under hensyn til færdsels art og størrelse god og forsvarlig stand. Vejen skal være forsynet med forsvarligt afløb.

Stk. 2. Vejmyndigheden bestemmer, i hvilket omfang og på hvilken måde private fællesveje med tilhørende afløb skal vedligeholdes, og kan for at opnå det i stk. 1 nævnte formål tillige bestemme, at en sådan vej skal istandsættes, således at der sker en forbedring af denne. Vejmyndigheden bestemmer, hvornår arbejdet skal være afsluttet, og om det skal udføres som et samlet arbejde, også i regnskabsmæssig henseende, under vejmyndighedens kontrol, eller om de enkelte grundejere skal lade udføre en nærmere angiven del af arbejdet.

Stk. 3. Hvis det efter §§ 58 eller 60 pålægges andre end ejerne af de grunde, der grænser til vejen, at deltage i udgifterne ved arbejdet, skal dette altid udføres som et samlet arbejde under vejmyndighedens kontrol.

Stk. 4. Vejmyndigheden kan træffe beslutning om, at flere private fællesveje, der i færdselsmæssig henseende udgør en enhed, skal istandsættes og vedligeholdes som et samlet arbejde, således at udgifterne ved arbejderne fordeles mellem samtlige bidragspligtige under et. Det skal fremgå af beslutningen, om de konkrete arbejder på de enkelte veje skal udføres på samme tid eller til forskellig tid.

Andre brugeres forpligtelser

§ 58. Vejmyndigheden kan bestemme, at andre brugere af en privat fællesvej end ejerne af de tilgrænsende grunde skal deltage i udgifterne ved vedligeholdelsen eller istandsættelsen, såfremt deres benyttelse af vejmyndigheden skønnes i særlig grad at medføre slid på vejen. Dette gælder også for benyttelse af midlertidig karakter.

Stk. 2. Såfremt vejmyndigheden efter § 44 afslår en ansøgning fra ejerne af de tilgrænsende grunde om indførelse eller opretholdelse af forbud mod gennemgående færdsel på en privat fællesvej og denne færdsel i særlig grad medfører slid på vejen, afholder kommunen en dertil svarende del af udgifterne ved vejens vedligeholdelse og istandsættelse.

Vejsyn m.v.

§ 59. Før vejmyndigheden efter § 57, jf. § 58, træffer beslutning om udførelse af vedligeholdelse eller istandsættelse af en privat fællesvej som et samlet arbejde, skal enhver, som vil blive berørt af beslutningen, indkaldes med mindst 2 ugers varsel til vejsyn eller andet møde, hvor der gøres rede for den påtænkte beslutning, herunder om fordelingen af udgifterne ved arbejdet. På mødet fastsætter vejmyndigheden en frist på ikke under 3 uger for adgang til over for vejmyndigheden at fremkomme med indsigelser mod den påtænkte beslutning eller ændringsforslag. Over det ved mødet passerede føres en protokol.

Stk. 2. I stedet for at foretage indkaldelse som nævnt i stk. 1 kan vejmyndigheden gøre enhver, som vil blive berørt af den påtænkte beslutning, bekendt med indholdet af denne. I med-

delelsen fastsættes en frist på ikke under 3 uger for adgang til over for vejmyndigheden at fremkomme med indsigelser og ændringsforslag.

Stk. 3. Endelig beslutning kan først træffes, når de i stk. 1 og 2 omhandlede frister er udløbet. Om beslutningen sendes så vidt muligt meddelelse til enhver, der berøres af beslutningen.

Stk. 4. Vejmyndighedens beslutning efter stk. 1-3 kan indeholde nærmere bestemmelser om snerydning m.v. af vejen i overensstemmelse med lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.

Servitutforpligtelse

§ 60. I det omfang det efter tinglyste servitutter påhviler andre end ejerne af de tilgrænsende ejendomme at vedligeholde en privat fællesvej, kan vejmyndigheden, før reglerne i § 57 og § 58, stk. 1, jf. § 59, bringes i anvendelse, forlange, at de pågældende skal lade et påbudt vedligeholdelses- eller istandsættelsesarbejde udføre eller afholde udgifterne herved.

Kommunens udførelse af arbejdet

§ 61. Vejmyndigheden kan bestemme, at et efter § 57, jf. § 58, stk. 1, og § 60, påbudt samlet istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejde skal udføres ved kommunens foranstaltning, men for de forpligtedes regning.

Stk. 2. Hvis arbejder, der er påbudt efter § 57, jf. § 58, stk. 1, og § 60, ikke udføres rettidigt eller ikke udføres på en efter vejmyndighedens skøn tilfredsstillende måde, skal vejmyndigheden foranledige, at det manglende arbejde snarest muligt udføres ved kommunens foranstaltning for de forpligtedes regning.

Stk. 3. Efter overenskomst med ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, kan kommunen helt eller delvis påtage sig den fremtidige istandsættelse og vedligeholdelse af vejen for grundejernes regning, jf. dog § 58, stk. 2, eventuelt mod et fast årligt vederlag.

Stk. 4. Såfremt der fremsættes begæring om etablering af en ordning som nævnt i stk. 3, fra vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 62, stk. 1 og 2, er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af udgifterne ved vejens vedligeholdelse m.v., kan vejmyndigheden bestemme, at der skal gælde en sådan ordning for samtlige grundejere.

Fordeling af udgifter ved samlede arbejder

§ 62. Når istandsættelse eller vedligeholdelse af en privat fællesvej udføres som et samlet arbejde, fordeles udgifterne ved arbejdet mellem ejerne af tilgrænsende ejendomme med vejret til vejen af vejmyndigheden efter §§ 11 og 12 i lov om grundejerbidrag til offentlige veje. Er der i overenskomster efter § 61, stk. 3, optaget andre regler om fordeling af udgifterne, skal fordelingen dog ske efter disse regler. Hvis der i øvrigt i servitutter, vedtægter for grundejerforeninger eller lignende er fastsat særlige regler om fordelingen af udgifterne, kan vejmyndigheden foretage fordelingen efter disse regler.

Stk. 2. Er der ikke enighed mellem grundejerne om, hvem der har vejret til vejen, eller om anvendelse af de i stk. 1 nævnte private bestemmelser, henvises grundejerne til at indbringe

spørgsmålene for domstolene. Vejmyndigheden fordeler herefter udgifterne mellem ejerne af samtlige til vejen grænsende ejendomme efter §§ 11 og 12 i lov om grundejerbidrag til offentlige veje.

Stk. 3. Ved opgørelsen af udgifter ved arbejder, der er udført af kommunen, kan medregnes administrationstillæg efter reglerne i lov om grundejerbidrag til offentlige veje.

Stk. 4. Vejmyndigheden kan tillade, at udgifterne ved arbejder, der udføres ved kommunens foranstaltning, betales af grundejerne over et tidsrum på 5-15 år, der fastsættes under hensyn til beløbets størrelse. Det samme gælder samlede arbejder, der udføres ved grundejernes foranstaltning, såfremt vedkommende kommune efter grundejernes anmodning stiller de fornødne midler til rådighed eller garanterer for lån, optaget af grundejerne. Det til enhver tid skyldige beløb forrentes af grundejerne til en rente, der fastsættes af vejmyndigheden.

Afsnit IV

Kapitel 11

Forskellige bestemmelser

Udstykning

§ 63. Vejmyndigheden kan forlange, at approbation ikke meddeles på udstykninger m.v., som vil komme i strid med en forsvarlig og hensigtsmæssig udformning af vejforholdene.

§ 63 a. (Ophævet).

Afholdelse af erstatningsudgifter

§ 64. Udgiften til erstatning i de i §§ 26, 37, 40, § 48, stk. 3, og § 53, stk. 3, nævnte tilfælde afholdes af vedkommende kommune.

Udpantning

§ 65. For beløb, som en kommune efter loven har betalt forskudsvis, og for beløb der er betalt i henhold til kommunegaranti, jf. § 20, stk. 1, og § 62, stk. 4, har kommunen pant og fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter. Beløbene kan inddrives ved udpantning i den bidragspligtige ejendom.

Stk. 2. Betalingsordninger efter stk. 1 og garantiordninger efter § 62, stk. 4, skal fremgå af de kommunale ejendoms-skatteopgørelser.

Stk. 3. Beløb efter stk. 1 kan endvidere inddrives ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

§ 65 a. Betingelse, der knyttes til tilladelser eller godkendelser i henhold til loven eller forskrifter udfærdiget i medfør af loven, er bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over ejendommen uden hensyn til, hvornår retten er stiftet. Vejmyndigheden lader betingelsen tinglyse på ejendommen på ejerens bekostning.

Bortfald af servitutforpligtelser

§ 66. Påhviler det efter overenskomst, servitut eller anden bestemmelse, jf. § 19, stk. 1, og § 60, der er mere end 20 år gammel, nogen at deltage i vedligeholdelsen eller istandsættelsen af en privat fællesvej eller i betalingen af omkostnin-

gerne herved, kan den forpligtede forlange, at vejmyndigheden indbringer spørgsmålet om bestemmelsens opretholdelse for de i lov om offentlige veje §§ 57 og 58 omhandlede taksationsmyndigheder. Er den forpligtede kommunalbestyrelsen, kan den på samme måde og under samme betingelser forelægge spørgsmålet om bestemmelsens opretholdelse for de nævnte myndigheder.

Stk. 2. Finder taksationsmyndighederne, at forpligtelsen i væsentlig grad går ud over, hvad der kunne påregnes ved bestemmelsens oprettelse, kan de bestemme, at forpligtelsen helt eller delvis skal bortfalde, eventuelt mod erstatning.

Stk. 3. Kommissionen skal pålægge de parter, der er interesseret i sagen, at afholde de udgifter ved taksationsforretningerne, som det i medfør af lov om offentlige veje, § 59, stk. 1, og § 62, stk. 2, påhviler kommunalbestyrelsen at udrede. Ved fordelingen af udgifterne mellem parterne skal kommissionerne tage hensyn til, om det kan anses for rimeligt, at sagen er indbragt for taksationsmyndighederne. Der tillægges udpantningsret for beløbet.

Gennemførelse af internationale konventioner og EU-regler

§ 66 a. Transportministeren fastsætter regler om gennemførelse eller anvendelse af internationale konventioner og EU-regler om forhold vedrørende veje, der er omfattet af denne lov. Transportministeren kan herunder fastsætte regler om meddelelse af påbud og forbud og om oplysningspligter.

Straffebestemmelser m.v.

§ 67. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 14, stk. 1 og 4, § 24, stk. 1, §§ 32, 35, § 41, stk. 1, § 44, stk. 3, § 47, § 49, stk. 1 og 4, § 50 og § 51, stk. 3,
- 2) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter, og
- 3) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter.

Stk. 2. I forskrifter, som udstedes i henhold til loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 68. Det påhviler den til enhver tid værende ejer af en ejendom såvel som den, der har begået overtrædelsen, at berigtige den ved overtrædelsen skabte retsstridige tilstand, medmindre der meddeles fornøden dispensation.

Stk. 2. Efterkommer en ejer eller bruger af en ejendom ikke et ham meddelt påbud om berigtigelse af et ulovligt forhold, kan det ved dom pålægges ham inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet.

Stk. 3. Når et ved dom meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold ikke efterkommes inden for den i dommen fastsatte frist, og inddrivelse af tvangsbøder ikke kan antages at føre til, at den pågældende efterkommer påbuddet, kan vedkommende kommunale myndighed foretage det nødvendige til forholdets berigtigelse mod godtgørelse fra ejeren eller den, der har begået overtrædelsen.

Stk. 4. Politiet yder de i loven omhandlede myndigheder bistand efter regler, som fastsættes efter forhandling mellem transportministeren og justitsministeren.

Ikrafttræden m.v.

§ 69. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1973.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter de overgangsregler, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.

Stk. 3. Ved lovens ikrafttræden ophæves

- 1) § 8, stk. 2-7, og § 9 i lov af 14. december 1857 indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, som ændret ved lov nr. 85 af 31. marts 1926,
- 2) lov af 14. april 1865 om istandsættelsen og vedligeholdelsen af private veje, til hvis afbenyttelse flere er udelukkende berettigede, med tillæg af 30. november 1876 og ændringer af 1. april 1909,
- 3) § 4 i lov nr. 127 af 25. marts 1970 om ændringer i vejlove som følge af ændringerne i den kommunale styrelseslovgivning m.v.

§ 70. I lov af 14. dec. 1857, indeholdende nogle forskrifter om gader, veje og vandløb i København, som ændret ved lov nr. 85 af 31. marts 1926, affattes § 8, stk. 1, således:

»Det påhviler ejerne af de til en privat gade, vej, plads eller sti grænsende ejendomme at forsyne gaden med forsvarligt afløb for gaden og for de ved gaden liggende bygninger, når dette ikke tilstrækkeligt afledes på anden måde. Magistraten bestemmer, på hvilken måde de til gaderne hørende vandløb skal istandsættes og vedligeholdes, hvilken andel af arbejdet hver enkelt ejer skal lade udføre, og hvornår det skal være fuldført. Udføres arbejdet ikke, foranstalter magistraten det udført for vedkommendes regning.«

§ 71. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 583 af 24. juni 2005 om ændring af lov om offentlige veje, lov om private fællesveje, lov om grundejerbidrag til offentlige veje, lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje samt lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår vej- og ekspropriationslovgivningen), hvis § 2 indeholder en ændring af §§ 1, 7, 13 og 52, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt, vedrører ikke ændringslovens § 2).

Stk. 3. (Overgangsbestemmelse, udeladt).

Stk. 4. (Overgangsbestemmelse, udeladt).

Stk. 5. Sager vedrørende landeveje, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, overføres til den vejbestyrelse, som overtager den pågældende vej. Sager vedrørende kommunevej nr. 170 og 171, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af Bornholms Kommune, overgår til Vejdirektoratet.

Stk. 6. (Overgangsbestemmelse, udeladt).

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lov nr. 320 af 30. april 2008 om ændring af lov om offentlige veje og lov om private fællesveje (Gennemførelse af internationale konventioner og EU-regler), hvis § 2 angår ny § 66 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

Transportministeriet, den 22. maj 2008

CARINA CHRISTENSEN

/ Knud Erik Andersen

¹⁾ Trafikministeriet, trafikministeren og transport- og energiministeren er i hele lovbekendtgørelsen ændret til Transportministeriet og transportministeren som følge af kongelig resolution af 23. november 2007.